L. 12. Kraków, dnia 10 Grudnia 1897. Rocznik XVIII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ
dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 1 zła., składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

L. 60275.

Przedmioty znalezione.

W czasie od 1 do 30 września 1897 roku znaleziono w Krakowie i złożono w Kasie miejskiej następujące przedmioty:

Art. 339. Pugilares z kwotą 3 zła. 20 ct.
„ 340. Korale.
„ 341. Pugilares z kwotą 12½ ct. i 3 kluczykami.
„ 342. Pugilares z kwotą 93 ct.
„ 343. Chusteczka z kwotą 2 zła. 5½ ct.
„ 344. Branzoletka srebrna.
„ 345. Kartka zastawnicza tut. Kasy Oszczędności Nr. 5357 na zastawioną na 2 zła. chustkę.
„ 346. Branzoletka srebrna, pozłacana, z perełką.
„ 347. Dwa klucze.
„ 348. Czarna półjedwabna parasolka.
„ 349. Koronki.
„ 350. Parasolka.
„ 351. Kwota 10 zła.
„ 352. Parasol.
„ 353. Kawałek płótna.
„ 354. Klucz.
„ 355. Klucz.
„ 356. Prześcieradło.
„ 357. 5 kluczy.
„ 358. Scyzoryk.
„ 359. Chustka na głowę.
„ 360. Czarny damski zegarek.
„ 361. Branzoletka srebrna z 5 wisiorkami.
„ 362. Laska z rączką kościaną.
„ 363. 8 kluczyków.
„ 364. Pakiet z śliwkami suszonemi.

Magistrat wzywa właścicieli wymienionych przedmiotów, aby się po odbiór tychże do Wydziału III. Magistratu zgłosili i tam prawa swe udowodnili, gdyż w przeciwnym razie, po upływie roku, przedmioty te wydane będą znalazcom do użytku; po upływie zaś dalszych 3 lat, przejdą na wyłączną ich własność.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 8 listopada 1897 r.

Prezydent miasta:
J. Friedlein w. r.

L. 62142.
III.

OBWIESZCZENIE.

Rozporządzeniem wys. c. k. Ministerstwa Sprawiedliwości, Spraw wewnętrznych i Skarbu, wydanem w porozumieniu z wys. c k. Ministertwem wyznań i oświaty z dnia 23 maja 1897 Nr. 130 Dz. p. p. ogłoszono **przepisy, dotyczące prawa ubogich, oraz wystawiania i potwierdzania świadectw, w celu uzyskania prawa ubogich w postępowaniu sądowo-cywilnem,** — a to na zasadzie art. LV. ustawy z d. 1 sierpnia 1895 Dz. u. p. Nr. 112.

Na podstawie §§ 15 i 16 powyższego rozporządzenia, oraz reskryptu wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z d. 15 czerwca 1897 L. 5924 — i w myśl uchwały Rady miasta z dnia 4 listopada b. r., Magistrat ogłasza niniejszem następujące postanowienia, dotyczące postępowania, celem uzyskania i udzielania świadectw ubóstwa:

Przepisane w § 14 powołanego rozporządzenia wystawianie świadectw ubóstwa, powierza się pp. Komisarzom obwodowym, którzy w myśl §§ 9, 10 i 15 tegoż rozporządzenia mają przedsiębrać odpowiednie dochodzenia, celem zbadania stosunków majątkowych i familijnych osób, ubiegających się o przyznanie im prawa ubogich.

W szczególności należeć będzie do zakresu działania pp. Komisarzy obwodowych:

1) Przeprowadzanie w myśl § 9 rozp. dochodzeń, w celu uzyskania świadectw ubóstwa, a mianowicie sprawdzanie stosunków familijnych i majątkowych, mających służyć za podstawę dla wydania rzeczonych świadectw, oraz wystawianie tychże świadectw na zasadzie przeprowadzonego dochodzenia według przepisanych formularzy, które równocześnie udziela się pp. Komisarzom obwodowym.

Wystawienia lub potwierdzenia świadectwa należy odmówić, jeżeli dochodzenie wykazało nieprawdziwość podań ubiegającego się o świadectwo, lub też, gdy przeciw prawdziwości tegoż zachodzą uzasadnione wątpliwości.

2) Sprawdzanie w myśl § 6 rozp. dalszej zgodności świadectwa ubóstwa z istotnym stanem rzeczy, jeżeli od czasu wystawienia i potwierdzenia świadectwa, aż do czasu wniesienia podania o przyznanie prawa ubogich, upłynęło więcej niż pół roku, — a względnie zamieszczenie pisemnego oświadczenia co do prawdziwości rzeczonego świadectwa.

3) Uzupełnienie niedokładnych podań osób, ubiegających się o świadectwo ubóstwa, oraz informacyj innych osób, (właścicieli domu, duszpasterzy i t. d.) przed wystawieniem świadectwa w poszczególnych wypadkach; tożsamo w razie odmowy udzielenia takich informacyj, — a to przez przesłuchanie starającego się o świadectwo ubóstwa, — dalej przez bezpośrednie sprawdzanie na podstawie odpowiedniego wywiadywania się, czy okoliczności przez petenta podane, odpowiadają rzeczywistości w wypadkach, gdy osoby, mające się oświadczyć co do rzetelności podań ubiegającego się o świadectwo, nie przedłożyły pisemnego oświadczenia.

4) Z uwagi, że w myśl §§ 9 i 15 rozp. dochodzenia celem stwierdzenia stosunków familijnych i majątkowych petentów, przeprowadzać należy bez żadnej zwłoki, w sposób możliwie najprostszy a dający rękojmię rzetelności, a w szczególności także w ten sposób, ażeby stronom interesowanym ułatwić wyjednanie w krótkim czasie świadectwa ubóstwa, bez odnoszenia się do różnych organów, — wydawać będą pp. Komisarze obwodowi stronom interesowanym w godzinach urzędowych od godz. 11 do 12 z południa, oraz od 5 do 6 po południu odpowiednie objaśnienia, co do postępowania przy ubieganiu się o uzyskanie świadectw ubóstwa.

Zarazem podaje się do wiadomości publicznej następujące ważniejsze postanowienia powyższego rozporządzenia, a mianowicie:

W myśl § 4 rozp. w świadectwach ubóstwa, które należy dołączać do podań wnoszonych do właściwych Władz sądowych o przyznanie prawa ubogich w sporach, — oznaczyć należy dochód, pobierany z zarobku lub też z innego źródła, dalej wymienić osoby, o utrzymanie których strona starać się musi, — i stwierdzić, że strona bez uszczerbku koniecznego utrzymania dla siebie i swej rodziny, nie może opłacić kosztów procesu. (§§ 63 i 65 proc. cyw.).

Wedle § 5 rozp. wystawianie i potwierdzanie tych świadectw jest wolne od wszelkich opłat.

Według § 7 rozp. świadectwo ma wystawić naczelnik Gminy, w której strona mieszka lub stale przebywa; — względnie, wobec poruczenia tych czynności pp. Komisarzom obwodowym, — należy też do nich wystawianie rzeczonych świadectw. Osobom mieszkającym w kraju, a tylko chwilowo zatrzymującym się w Gminie, (względnie w mieście Krakowie), świadectw dla uzyskania prawa ubogich wystawiać nie wolno.

Dla osób pod opieką pozostających *(für Pflegebefohlene)* może być świadectwo wystawione przez władzę nadopiekuńczą. (§ 65 ust. 4 proc. cyw.).

Wedle § 8 rozp. przy dochodzeniu i ocenieniu stosunków dochodowych, zarobkowych i majątkowych stron, ubiegających się o świadectwa ubóstwa, — mają wszyscy uczestniczący w tem postępowaniu działać z największą przezornością, dokładnością i sumiennością. — Kto w takiem świadectwie świadomie nieprawdę podaje, lub świadomie potwierdza niezgodne z prawdą szczegóły, — odpowiada, w razie przyznania prawa ubogich za należytości, od których stronę na razie uwolniono, — dalej za koszta ewentualnego zastępstwa adwokata, i za wszelkie inne szkody. (§ 69 proc. cywil).

Wedle § 15 ust. 2 rozp. współdziałania dusz pasterzy, (względnie przełożonych gmin wyznaniowych izraelickich), przy stwierdzaniu stosunków osób, starających się o świadectwo ubóstwa, należy żądać tylko wtedy, jeżeli duszpasterze oświadczają naprzód gotowość udzielenia na żądanie swego oświadczenia co do prawdziwości podań osób, ubiegających się o te świadectwa.

Wedle § 18 rozp. w razie odmówienia stronie żądanego świadectwa, lub gdy się odmawia potwierdzenia tegoż, należy stronę zawiadomić o tem rezolucyą z krótkiem podaniem powodów odmowy w danym razie na okładce przedłożonego formularza świadectwa. — Rezolucya zawierać ma pouczenie o prawie wniesienia zażalenia i terminie do rekursu. — Formularz świadectwa wraz z rezolucyą należy stronie zwrócić z możliwym pośpiechem.

Wedle § 19 rozp. przeciw odmówieniu wydania świadectwa ubóstwa przez naczelnika miasta, mającego własny Statut, można wnieść rekurs do politycznej Władzy krajowej, która rozstrzyga o tem ostatecznie.

Rekurs wnieść należy w terminie, oznaczonym w ustawie z dnia 12 maja 1896 Dz. u. p. Nr. 101 (t. j. w dniach 14 od dnia doręczenia rezolucyi odmownej), za pośrednictwem Gminy, od której żądano świadectwa, (w mieście Krakowie przez Magistrat), ustnie lub na piśmie.

W razie przychylenia się do rekursu, należy bezzwłocznie świadectwo wystawić lub potwierdzić, i doręczyć ubiegającemu się o nie, równocześnie z zawiadomieniem o rozstrzygnięciu rekursu. Gminom i ich organom nie służy prawo zażalenia przeciw rozstrzygnięciu rekursu.

Wreszcie wedle § 20 rozp. przeciw odmowie wydania świadectwa przez władzę nadopiekuńczą (§ 7 ust. 2) przysługują środki prawne dopuszczalne w postępowaniu niespornem. (Ces. pat z d. 9 sierpnia 1854 Dz. u. p. Nr. 208).

O treści tego obwieszczenia zawiadamia się równocześnie pp. Komisarzy obwodowych, — a odpis tegoż, przedkłada się po myśli § 16 powołanego rozporządzenia, za pośrednictwem wys. c. k. Namiestnictwa we Lwowie wys. c k. Ministerstwu sprawiedliwości, celem ogłoszenia w Dzienniku rozporządzeń Ministerstwa sprawiedliwości.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 9 listopada 1897 r.

Prezydent miasta:
J. Friedlein w. r.

L. 62860/97.
I.

OBWIESZCZENIE.

W myśl przepisów §§ 13 do 24 regulaminu o utrzymaniu czystości i porządku z dnia 24 sierpnia 1884 (Dz. rozp. dla stoł. król. m. Krakowa L. 8 z r. 1884) Magistrat postanawia, co następuje:

Śnieg z dachów w ulicach należy zrzucać na podwórze, gdzie zaś to niemożebne wskutek położenia dachu, wolno śnieg z dachu zrzucać na ulicę, ale równocześnie z wszystkich domów po jednej stronie ulicy, a nie pojedynczo.

Śnieg zrzucony na ulice, przez które nie prowadzi tor kolei konnej, należy natychmiast zebrać na jedno miejsce w połowie ścieku od strony ulicy, śniegu zaś na podwórze zrzuconego, nie wolno składać na ulicy, lecz należy go wywieść kosztem właściciela domu, na miejsce poniżej oznaczone.

W ulicach zaś, przez które prowadzi tor kolei konnej, zrzucanie śniegu z dachów odbywać się będzie ze wszystkich domów równocześnie w dniu, przez komisarzy obwodowych naznaczonym, między godz. 8 a 11 przedpołudniem.

Nad tą czynnością mają ściśle czuwać komisarze obwodowi wraz z pachołkami i w tym celu mają być obecni na ulicach, przez które kolej konna prowadzi.

W czasie zrzucania śniegu z dachów kolej konna zastanowi ruch wozów, a o godzinie 11 przedpołudniem uprzątnie pługami śnieg nagromadzony na torze; śnieg zaś, wyrzucony pługami na ścieki i chodniki, właściciele przeciwległych domów obowiązani są kazać wspólnemi siłami uprzątnąć i złożyć na połowie ścieku po tej stronie ulicy, gdzie niema toru kolei konnej.

Właściciele i administratorzy realności winni w czasie zrzucania śniegu i lodu z dachu, przed swemi realnościami w szerokości chodnika ustawiać zamiast drążków, drewniane koziołki zamykające chodnik w całej szerokości, aby przejście niemożebnem uczynić.

Do składania śniegu i lodu, z domów prywatnych wywożonego, wyznacza Magistrat następujące **miejsca**:

1. Dla obwodu I., a mianowicie dla realności położonych w Rynku oraz w śródmieściu, od klasztoru św. Józefa i z ulicy Stolarskiej, aż do ulicy Szczepańskiej i placu Szczepańskiego, dla przedmieść Nowy Świat i Piasek:

Dawne koryto starej Wisły poniżej zabudowań Towarzystwa Dobroczynności, brzeg Wisły od Rybaków do Skałki, grunt przed wałem kolejowym wzdłuż ulicy Żabiej między Rudawą a zabudowaniami Czerwonego Krzyża, do dołów za Wenecyą położonych, tudzież brzeg Wisły w miejscach około dawnego przewozu.

2. Dla obwodu II., a mianowicie dla relności położonych w śródmieściu, od prawej strony ul. Szczepańskiej aż do wylotu ul. Dominikańskiej, oraz dla przedmieść Kleparza i Wesołej:

Brzeg Wisły na przestrzeni między Rybakami a kościołem na Skałce, oraz prawy i lewy brzeg starej Wisły na Grzegórzkach wzdłuż uregulowanej kinety.

3. Dla obwodu III., a mianowicie dla domów położonych na Zamku, na Rybakaoh, na Stradomiu i na Kazimierzu:

Brzeg Wisły przy wylocie ul. Piekarskiej i Skawińskiej i grunt miejski na Dajworze, za zabudowaniami Zakładu Talarda aż do wału kolejowego.

Składania lodu i śniegu w innych, niż powyżej wskazanych miejscach, zakazuje się.

Nad ścisłem przestrzeganiem i wykonaniem powyższych postanowień czuwać będą komisarze obwodowi.

Przekraczających powyższe przepisy karać będzie Magistrat grzywną od 1 zła. do 100 zła., a względnie karą aresztu od godzin 6 do dni 14.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 27 listopada 1897 r.

Prezydent miasta:
J. Friedlein w. r.

L. 62860/97.
I.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat, przypominając przepisy §. 9 do 12 regulaminu o utrzymaniu czystości i porządku z dnia 24 sierpnia 1884 (Dz. rozp. dla stoł. król. m. Krakowa L. 8 z r. 1884), względem **uprzątania i wywożenia śniegu, lodu i błota z miasta**, postanawia co następuje:

Właściciele domów obowiązani są w porze zimowej kazać chodniki, a tam gdzie niema chodników, ulice wzdłuż ich posiadłości na szerokość dwu metrów, z lodu, śniegu i błota oczyścić.

Uprzątanie to należy odbywać wczas rano, a w razie opadania śniegu i kilka razy na dzień, lub w czasie, który komisarze obwodowi oznaczą.

Śnieg, lód oraz błoto, zmiecione z chodników, należy ułożyć w kupki, na połowie szerokości ścieku od strony ulicy, nie zaś na środku ulicy, aby nie tamować ruchu wozów na ulicach przez wygórowanie środka i przez ścieśnienie ulic.

W ulicach zaś, przez które prowadzi tor kolei konnej, należy śnieg, lód lub błoto składać w połowie ścieku po tej stronie ulicy, gdzie niema toru kolei konnej.

W razie gołoledzi obowiązani są właściciele domów śliskie miejsca wzdłuż ich realności kazać posypać piaskiem (tylko piaskiem); posypywania popiołem, trocinami lub plewami ze względów sanitarnych i porządkowych Magistrat stanowczo zabrania.

Nad ścisłem przestrzeganiem i wykonaniem powyższych postanowień czuwać będą komisarze obwodowi.

Przekraczających powyższe przepisy karać będzie Magistrat grzywną od 1 do 100 zła., a względnie karą aresztu od godzin 6 do dni 14.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 27 listopada 1897 r.

Prezydent miasta:
J. Friedlein w. r.

Nakładem gminy miasta Krakowa. — W Krakowie, czcionkami drukarni Związkowej, pod zarządem A. Szyjewskiego.